

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/14/2020
Identifikačné číslo spisu: 6218010239
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6218010239.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného C. V. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2020 v Bratislave, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. mája 2019, sp. zn. 5To/39/2019, podľa § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1, § 380 ods. 2 Trestného poriadku takto

rozhodol:

I. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. mája 2019, sp. zn. 5To/39/2019, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku

porušený zákon

v ustanoveniach § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j), § 127 ods. 12 Trestného zákona v prospech obvineného C. V..

II. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. mája 2019, sp. zn. 5To/39/2019, sa zrušuje.

III. Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

IV. Krajskému súdu v Banskej Bystrici sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V. Obvinený C. V., nar. XX. V. XXXX vo M. K., trvale bytom A. N. XXX/X, M.Ľ. K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, sa z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku berie do väzby.

VI. Lehota väzby u obvineného začína plynúť okamihom vyhlásenia tohto rozsudku, t. j. 19. mája 2020 o 12.24 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica.

VII. Podľa § 80 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku záruka dôveryhodnej osoby F. Ž. sa neprijíma.

VIII. Podľa § 80 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného poriadku písomný sľub obvineného C. V. sa neprijíma.

IX. Podľa § 80 ods. 1 písm. c), ods. 2 Trestného poriadku väzba obvineného C. V. s a nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 18. marca 2019, sp. zn. 10T/85/2018, bol obvinený C. V. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času až do 14.45 hod. dňa 14. júna 2018, v mieste svojho trvalého bydliska, v priestoroch bytu č. 77 nachádzajúceho sa na druhom poschodí vo vchode č. 7 bytovky p. č. XXX na ulici A. N. vo M. K. bez oprávnenia prechovával pre vlastnú potrebu aj za účelom predaja ďalším osobám sušený rastlinný materiál zelenej farby rodu Cannabis (konopa) o celkovej hmotnosti 99,49 g, s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) od 1,6 do 10,8 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 198 jednorazovým obvyklým dávkam na použitie, a ktorých hodnota na ilegálnom trhu predstavuje najmenej 497,45 eur, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná aktívna zložka konopy je zaradený do I. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a túto omamnú látku viackrát predal A. S., nar. X. F. XXXX, V. V. N., nar. X. P. XXXX, W. M., nar. XX. Q. XXXX, A. X., nar. XX. F. XXXX a jedenkrát P. N., nar. XX. Q. XXXX, pričom vyššie uvedeného konania sa C. V. dopustil i napriek tomu, že rozhodnutím Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 1T 124/02 z 2. apríla 2003, bol uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov v I. NVS.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona prvostupňový súd obvinenému uložil aj trest prepadnutia vecí, a to 1 ks plastovej digitálnej váhy striebornej farby, 2 ks plastových samostatvateľných sáčkov, 1 ks tlačítkového mobilného telefónu zn. Samsung čiernej farby IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou a finančnej hotovosti vo výške 639,04 eur.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranný dohľad na jeden rok.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodujúc o odvolaní prokurátora a obvineného C. V. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu rozsudkom z 21. mája 2019, sp. zn. 5To/39/2019, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obvineného C. V. za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času až do 14.45 h dňa 14. júna 2018, v mieste svojho trvalého bydliska, v priestoroch bytu č. XX nachádzajúceho sa na druhom poschodí vo vchode č. X bytovky p. č. XXX na ulici A. N. vo M. K. bez oprávnenia prechovával pre vlastnú potrebu aj za účelom predaja ďalším osobám sušený rastlinný materiál zelenej farby rodu Cannabis (konopa) o celkovej hmotnosti 99,49 g, s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) od 1,6 do 10,8 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 198 jednorazovým obvyklým dávkam na použitie, a ktorých hodnota na ilegálnom trhu predstavuje najmenej 497,45 eur, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná aktívna zložka konopy je zaradený do I. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a túto omamnú látku viackrát predal A. S., nar. X. F. XXXX, V. V. N., nar. X. P. XXXX, W. M., nar. XX. Q. XXXX, A. X., nar. XX. F. XXXX a jedenkrát P. N., nar. XX. Q. XXXX,

pričom vyššie uvedeného konania sa C. V. dopustil i napriek tomu, že rozhodnutím Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 1T 124/02 z 2. apríla 2003, bol uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečný vo výmere dvoch rokov v I. NVS.

Za to mu krajský súd podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona krajský súd obvinenému uložil trest prepadnutia veci, a to:

- 1 ks plastová digitálna váha striebornej farby,
- 2 ks plastové samozatvárateľné sáčky,
- 1 ks mobilný telefón zn. Samsung čiernej farby IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou,
- finančnej hotovosti vo výške 639,04 eur.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, § 74 Trestného zákona krajský súd obvinenému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietol.

II.

D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal 4. novembra 2019 dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) z dôvodu uvedeného v § 371 písm. i) Trestného poriadku (zrejme malo byť § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku).

V podanom dovolaní generálny prokurátor poukázal na predchádzajúci priebeh konania, pričom uviedol,

že so závermi krajského súdu sa nestotožňuje, pretože zmena spočívajúca v zmiernení právnej kvalifikácie konania obvineného C. V. nezodpovedá skutkovým zisteniam a platným ustanoveniam Trestného zákona.

Generálny prokurátor pritom poukázal na to, že rovnaká skutková situácia už bola v minulosti posudzovaná a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014, uverejneným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí najvyššieho súdu pod č. 15, roč. 2015, uviedol:

„Pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel' omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. dovezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1 a § 172 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona.“

Z odôvodnenia citovaného uznesenia podľa generálneho prokurátora vyplýva, že osoba, ktorej páchatel' zveril (dal alebo predal) omamnú a psychotropnú látku, nemusí mať procesné postavenie poškodeného a nemusí jej byť v dôsledku konania páchatel'a spôsobená ujma na zdraví tak, ako to vyžaduje krajský súd v napadnutom rozhodnutí. Takouto osobou môže byť aj spolupáchatel' trestného činu, resp. osoba v procesnom postavení obvineného.

Generálny prokurátor poukázal na to, že obdobný záver zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky aj vo svojich rozhodnutiach zo 14. decembra 2016, sp. zn. 4 Tdo 78/2016, z 15. augusta 2017, sp. zn. 2 Tdo 35/2017 a z 28. februára 2018, sp. zn. 3 Tdo 56/2017.

V ďalšej časti podaného dovolania generálny prokurátor uviedol, že trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi je zaradený v I. hlave, 3 diely osobitnej časti Trestného zákona s označením „Trestné činy ohrozujúce život alebo zdravie.“ Do tejto skupiny trestných činov patria tie trestné činy, pri ktorých ohrozenie života alebo zdravia človeka je jediným primárnym objektom. Z hľadiska objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu preto stačí samotné ohrozenie života alebo zdravia. Tým sa prirodzene myslí zdravie a život osôb, nie obava štátu, že by stratou kontroly nad predajom týchto látok bol ukrátený ekonomicky.

Z uvedeného dôvodu nie je podľa generálneho prokurátora možné súhlasiť s argumentáciou krajského súdu o tom, že predmetný trestný čin nie je možné spáchať na viacerých osobách.

Zavedením nového kvalifikačného znaku skutkovej podstaty trestného činu zákonodarca podľa generálneho prokurátora sledoval potrestanie páchatel'ov, ktorí distribuujú omamné alebo psychotropné látky viacerým osobám, čím je ohrozený život a zdravie týchto osôb. S poukazom na uvedené podľa názoru generálneho prokurátora skutok uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia zodpovedá spáchaniu činu na viacerých osobách.

Krajský súd v napadnutom rozsudku prevzal závery dokazovania vykonaného okresným súdom a mal za preukázané, že obvinený C. V. viackrát predal omamné a psychotropné látky A. S., V. V. N., W. M., A. X. a jedenkrát P. N..

Vykonaným dokazovaním preukázaný skutkový stav je teda podľa generálneho prokurátora taký, že obvinený C. V. svojím úmyselným konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona, keď neoprávnene kúpil, predal a prechovával po akúkoľvek

dobu omamnú látku - rastliny rodu Cannabis, pričom predávajúc drogu podľa zistených skutkových okolností najmenej 5 osobám, vymenovaným priamo v skutkovej vete napadnutého rozsudku krajského súdu, páchal tento trestný čin závažnejším spôsobom konania, t.j. na viacerých osobách.

Podľa generálneho prokurátora ide o porušenie zákona, ktoré zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného, keďže spočíva v nesprávnom posúdení zisteného skutku, v dôsledku čoho nebol obvinenému C. V. uložený trest odňatia slobody vo výmere predpokladanej kvalifikovanou skutkovou podstatou ustanovenia § 172 ods. 2 Trestného zákona, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Na základe uvedeného generálny prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. mája 2019, sp. zn. 5To/39/2019, bol porušený zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), § 322 ods. 3, § 319 Trestného poriadku a v ustanoveniach § 127 ods. 12, § 138 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v prospech obvineného C. V. Zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. mája 2019, sp. zn. 5To/39/2019, ako aj ďalšie rozhodnutia na toto rozhodnutie obsahovo naväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol a podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku rozhodol o väzbe obvineného C. V..

K dovolaniu generálneho prokurátora sa podaním zo 7. februára 2020 vyjadril obvinený C. V. prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Denisy Veselej. Vo svojom vyjadrení uviedol, že generálny prokurátor podal dovolanie z dôvodu podľa § 371 písm. i) Trestného poriadku a nie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolanie pritom možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Trestného poriadku, pričom dôvod dovolania sa v dovolaní musí vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Trestného poriadku). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Trestného poriadku) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Vo vzťahu k posudzovaniu nesplnenia podmienok § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona sa obvinený v plnom rozsahu stotožnil so závermi krajského súdu, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže preskúmať. Generálnym prokurátorom citované uznesenie najvyššieho súdu sa podľa obvineného týkalo prípadu, keď konzumentmi, ktorým obvinený predal drogy, boli samotní spolupáchatelia. V predmetnej veci však z výsluchov samotných svedkov, ktorí v konaní neboli v postavení poškodených, nebolo zrejmé (a súdy to ani nezistovali), či samotnú sušinu použili pre vlastné účely alebo ju ďalej distribuovali iným osobám, teda nebolo preukázané, že by došlo k ohrozeniu ich života alebo zdravia. Generálnym prokurátorom uvedený pohľad na danú problematiku považuje obvinený za príliš formalistický, pretože je možné uvažovať len o tom, že spáchaním uvedeného skutku došlo k ohrozeniu sekundárneho objektu tohto trestného činu, a to záujmu na ochrane spoločnosti pred ohrozením vyplývajúcim zo zneužívania uvedených návykových látok.

Obvinený v ďalšej časti svojho vyjadrenia poukázal na to, že ak by aj dovolací súd mal za to, že rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, podľa jeho názoru uvedené porušenie zákona zásadným spôsobom neovplyvnilo jeho postavenie a preto dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nie je možné, s poukazom na § 371 ods. 5 Trestného poriadku, použiť. Obvinený bol uznaný za vinného a bol mu uložený zákonný nepodmienečný trest, ktorý podľa jeho názoru plne korešponduje so zásadami ukladania trestov podľa § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona tak, aby týmto spôsobom bola zachovaná represívna funkcia, ako aj individuálna a generálna prevencia. Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne i vo vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o

treste.

Uvedené podľa obvineného plne korešponduje aj so závermi krajského súdu, podľa ktorých obvinený drogy z vlastnej iniciatívy nepredával, ale naopak týmito osobami bol sám oslovený, teda nepôsobil ako dealer. Marihuanu užíval v drvivej väčšine pre vlastnú potrebu, čo podľa jeho názoru vyplýva aj z množstva tejto sušiny, keď hodnota dávok predstavovala sumu len 497,45 eur.

Obvinený taktiež poukázal na to, že tresty odňatia slobody uložené krajským a okresným súdom nie sú diametrálne odlišné a aj z tohto dôvodu by konštatovanie porušenia zákona v jeho prípade zásadne neovplyvnilo jeho postavenie.

Na základe uvedených skutočností obvinený dovolaciemu súdu navrhol, aby na neverejnom zasadnutí uznesením dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané generálnym prokurátorom ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. a) Tr. por., proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, po tom ako prokurátor využil právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodov dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) postupom podľa § 378 Trestného poriadku opätovne predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie generálneho prokurátora podané v neprospech obvineného C. V. a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku] a v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Zároveň dospel k záveru, že dovolaniu je potrebné na verejnom zasadnutí (§ 384 a nasl. Trestného poriadku) vyhovieť, pretože zistil naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je daný vtedy, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom dovolací súd nemôže správnosť a úplnosť zisteného skutku skúmať ani meniť. Pri rozhodovaní, ktoré sa opiera o tento dôvod dovolania, preto dovolací súd hodnotí skutkový stav len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu potom posudzuje aj to, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47/2008).

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy

výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku generálny prokurátor odôvodnil nesprávnou právnou kvalifikáciou skutku krajským súdom, keďže krajský súd skutok právne kvalifikoval len podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

K tomu najvyšší súd uvádza, že nevidí dôvod na to, aby sa odchýlil od svojho uznesenia z 8. júla 2014, sp. zn. 2 Tdo 35/2014, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 15, roč. 2015, na ktoré poukázal aj generálny prokurátor v podanom dovolaní a v zmysle ktorého „Pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. doviezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1, a § 172 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona.“ Napokon závery uvedené v tomto rozhodnutí (vo vzťahu k pojmovému znaku „na viacerých osobách“) boli rozpracované aj v uznesení najvyššieho súdu z 11. decembra 2018, sp. zn. 2 Tdo 52/2018, uverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 18, roč. 2019 (v tomto prípade išlo o kvalifikáciu konania páchatel'a v prípade spáchania trestného činu prevádzachstva na viacerých osobách).

Z citovanej časti rozhodnutia je zrejmé, že trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 Trestného zákona je možné spáchať aj závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách [ods. 2 písm. c) tohto ustanovenia s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona], pričom na takúto právnu kvalifikáciu nie je nutné, aby osobám bola spôsobená ujma na zdraví (napokon ako to nesprávne uvádza i samotný generálny prokurátor v podanom dovolaní). Možno preto uzavrieť, že v predmetnej veci krajský súd nepostupoval správne, ak konanie obvineného popísané v skutku na rozdiel od okresného súdu právne kvalifikoval len ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného poriadku, s vypustením kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 138 písm. j), § 127 ods. 12 Trestného zákona. Z tohto dôvodu najvyšší súd vyslovil, že krajský súd napadnutým rozsudkom porušil v tejto časti zákon, zrušil napadnutý rozsudok a vec krajskému súdu vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie. Po vrátení veci sa krajský súd pri úvahách o právnej kvalifikácii skutku bude musieť držať konštantnej judikatúry najvyššieho súdu, prezentovanej v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia.

K námietkam obvineného, uvedeným vo vyjadrení k dovolaniu generálneho prokurátora možno uviesť, že ak obvinený v podanom dovolaní namieta, že generálny prokurátor nešpecifikoval v dovolaní konkrétny dovolací dôvod, pretože dovolací dôvod podľa § 371 písm. i) Trestného poriadku neexistuje, dovolací súd mu dáva do pozornosti, že na str. 7 podaného dovolania generálneho prokurátora je jasne uvedené, že ním popísaná nesprávna právna kvalifikácia skutku zakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Táto námietka obvineného je tak v predmetnej veci bez právneho významu.

Pokiaľ obvinený vo svojom vyjadrení k dovolaniu tvrdí, že ani prípadné zistenie porušenia zákona spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení skutku by zásadným spôsobom neovplyvnilo jeho postavenie, s poukazom na § 371 ods. 5 Trestného poriadku, ani toto tvrdenie nie je pravdivé, a to z dôvodu, že v prípade právnej kvalifikácie použitej krajským súdom, teda právnej kvalifikácie podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona sa trestná sadzba pohybuje v rozpätí 3 - 10 rokov, pričom v prípade správnej právnej kvalifikácie (ktorú použil aj okresný súd) aj podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona sa trestná sadzba pohybuje v rozpätí 10 - 15 rokov. Už len z tohto základného

porovnania týchto dvoch trestných sadziieb (aj bez prípadného následného zvyšovania alebo znižovania ich horných alebo dolných hraníc) je zrejmé, že zistené porušenie zákona spočívajúce v nesprávnej právnej kvalifikácii skutku zásadným spôsobom ovplyvnilo postavenie obvineného, keďže odlišná právna kvalifikácia má za následok rozdiel 7 rokov v rámci dolnej hranice trestnej sadzby a 5 rokov v rámci hornej hranice trestnej sadzby, čo je pri treste odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý bol obvinenému uložený, výrazný rozdiel. Z tohto dôvodu nebolo v predmetnej veci možné postupovať podľa § 371 ods. 5 Trestného poriadku, pretože dovolacím súdom zistené porušenie zákona zásadným spôsobom ovplyvnilo postavenie obvineného.

V dôsledku vysloveného porušenia zákona a zrušenia napadnutého rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zanikol zákonný podklad pre ďalší výkon trestu odňatia slobody uložený obvinenému C. V. rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici vo výmere troch rokov. Z tohto dôvodu bol najvyšší súd povinný po vyslovení porušenia zákona rozhodnúť aj o väzbe obvineného podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku. Na účely posúdenia prípadného väzobného stíhania obvineného ho najvyšší súd na verejnom zasadnutí vypočul. Obvinený v rámci svojho výsluchu uviedol, že pokiaľ ide o protitoxikomanické liečenie, toto absolvoval a čaká na oficiálny výsledok. Nechce už v budúcnosti užívať drogy, nepotrebuje ich, v minulosti ich užíval asi po dobu štyroch rokov, než bol zadržaný. V súčasnosti sa necíti byť závislý na drogách. V prípade, ak by nebol vzatý do väzby, má trvalé bydlisko, má kde bývať, či už u brata, ktorý mu zabezpečil prácu a s ktorým by chodil do práce alebo u iných príbuzných, ako aj v mieste svojho trvalého pobytu. Pre prípad, že by nebol vzatý do väzby sľúbil, že sa dostaví na akékoľvek predvolanie súdu a podrobí sa úkonom v súvislosti s trestným stíhaním, ktoré je proti nemu vedené.

Na otázku obhajkyne uviedol, že v minulosti bol trikrát súdom trestaný, všetky tieto tri odsúdenia boli zahladené. Na otázku predsedu senátu odpovedal, že odsúdenia mu boli zahladené aj keď sudca, ktorý o zahladení odsúdenia rozhodoval vedel o tom, že 31. januára 2020, kedy k zahladeniu odsúdenia došlo, bol vo výkone trestu odňatia slobody. Na otázku obhajkyne, či bol potrestaný alebo odmenený počas výkonu trestu odňatia slobody, obvinený uviedol, že bol jedenkrát disciplinárne odmenený a má tri kladné zápisy, čo znamená, že ak by ich mal ešte možno o jeden viac, tak tieto tri alebo štyri kladné zápisy by sa hodnotili ako ďalšia mimoriadna odmena alebo len odmena. Na otázku obhajkyne, kedy by si mohol obvinený požiadať o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, obvinený odpovedal, že 14. júna 2020, kedy uplynú dva roky, čo je spoločne s väzbou vo výkone trestu odňatia slobody.

Obhajkyňa obvineného dovolaciemu súdu zároveň predložila písomný sľub obvineného C. V. a záruku dôveryhodnej osoby F. Ž., nar. XX. Q. XXXX, K. XXX, XXX XX K..

Najvyšší súd vychádzajúc z predloženého spisového materiálu, ako aj z výsluchu obvineného na verejnom zasadnutí zistil, že obvineného C. V. nemožno prepustiť na slobodu, pretože u neho je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Existencia tohto dôvodu väzby je aj v tomto štádiu konania daná najmä s poukazom na obvineným deklarovanú dĺžku užívania omamných látok (4 roky), ich predaja viacerým osobám, ako aj jeho sklonom k páchaniu rôznorodnej trestnej činnosti, ktorú mal súd preukázanú odpisom registra trestov pri posudzovaní osoby obvineného. Z týchto dôvodov existuje aj v tomto štádiu konania obava, že v prípade prepustenia na slobodu by obvinený mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

Pre úplnosť je potrebné dodať, že dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku (ktorý bol u obvineného zistený v konaní pred okresným i krajským súdom) najvyšší súd pri rozhodovaní o väzbe obvineného v tomto štádiu konania nezistil, keďže obvinený by podľa vlastného vyjadrenia na verejnom zasadnutí v prípade prepustenia z väzby na slobodu mal zabezpečené stále bydlisko, ako aj prácu.

Pokiaľ ide o možnosť nahradenia väzby, najvyšší súd poukazuje na to, že na obvineného bola podaná obžaloba a bol prvostupňovým súdom uznaný za vinného za obzvlášť závažný zločin, pri ktorom je

možné väzbu nahradit' len za existencie výnimočných okolností prípadu (§ 80 ods. 2 Trestného poriadku). Keďže existenciu žiadnych takýchto skutočností najvyšší súd v predmetnej veci nezistil, nemohol väzbu obvineného nahradit' ani zárukou dôveryhodnej osoby, ani predloženým písomným sľubom obvineného, ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

IV.

Konanie po zrušení napadnutého rozhodnutia

Keďže najvyšší súd vyslovil porušenie zákona napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, bude úlohou krajského súdu po vrátení veci opätovne rozhodnúť o odvolaní obvineného i prokurátora, pričom pri svojom rozhodovaní bude podľa § 391 ods. 1 Trestného poriadku viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd.

Z uvedených dôvodov dovolací súd zistiac dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.